

Huân nh Gia Bội, “Sóng Vàng 2009”

Tác Giả: Ngác Lan/ Ngái Vißt

Thứ Sáu, 11 Tháng 9 Năm 2009 13:18

WESTMINSTER (NV) - Huân nh Gia Bội, Doctor of Chiropractic, thành viên trong ban giám đßc cãa Hßi Project Motivate, là ngái vãa đßt gißi “Sóng Vàng 2009.”

Huân nh Gia Bội o ngác nhiên sung sßng khi đßt gißi “Sóng Vàng 2009.” (Hình: Ngác Lan/Ngái Vißt)

Sóng Vàng là gißi thßng do thánh giß và đßc giß cãa Little Saigon Radio, Vißt Tide và Hßn Vißt TV, cũng nhß toàn thß đßng hßng Vißt Nam bãu chßn, nhßm vinh danh nhßng cá nhßn và đoàn thß trong cßng đßng ngßi Vißt tßi California và Texas đã có nhßng hoßt đßng xußt sßc trong vißc phßc vß đßng hßng, làm vß vang cho cßng đßng vß phßng dißn văn hóa, giáo dßc, xã hßi, chính trß, khoa hßc kß thußt, cũng nhß giúp cho các cßng đßng bãn hißu bißt và mßn chußng ngßi Vißt và nßn văn hóa Vißt.

Đßn tßng đßu tiên vß Huân nh Gia Bội o là mßt gßng mßt tßi tßn vßi cách nói chuyßn vãa nhißt

tình sôi nổi và rất thân tình, gần gũi.

Huỳnh Gia Bảo, người của công việc

Huỳnh Gia Bảo với món giải khát đặc biệt do chính anh “sáng chế” tại tiệm Phở Licous. (Hình: Ngác Lan/Ngái Viãt)

Đến tiệm Phở Licous trên đường Slater sau 1 giờ trưa, tôi ngồi quan sát để moi thành phần khách khứa của tiệm trong lúc chờ ông chủ Huỳnh Gia Bảo bận rộn với việc làm các loại nước, sinh tố, tính tiền và chào khách. Có một điều gì đó rất gần gũi và thân mật trong những câu chào hỏi giữa Bảo và những khách hàng của mình. Một nhóm học sinh trung học ghé vào quán sau giờ tan lớp, một cặp vợ chồng trẻ vào ăn trưa, một gia đình người Mỹ có vài em bé nhíu xếp bên tô phở, một nhóm người nhieuu chọn ăn và bàn tán công việc... Và tôi chọn một góc ở đâu trong các tiệm mà mình đã vào những câu “cười cợt” kiểu, “Quý vị có cần, để chúng tôi sẽ charge quý vị \$10” như trong tiệm của Bảo. Rất lạ lùng!

Tôi thầm nghĩ, “Có gì liên quan hay thú vị gì trong một Huỳnh Gia Bảo, bác sĩ chuyên xãng, một Huỳnh Gia Bảo, chủ nhân (kiếm nhân viên) của hai tiệm phở Licous ở Fountain Valley và Irvine hay một Huỳnh Gia Bảo, talk show cho đài truyền hình không nhỉ?”

Mang theo một chiếc áo sơ mi, Bảo còn làm nhiệm vụ việc lớn! Làm để học hỏi mà.”

Sau khi tốt nghiệp ở hai ngành Bio-Chem và Business ở trường UCLA, với ý thích làm “business,” Huỳnh Gia Bảo tìm cách để mở một cửa hàng kinh doanh đồ ăn thoải mái. Khi đó Bảo mới 22 tuổi. Công việc đang khá khó khăn, Bảo lại mang trong đầu ý định “Bolsa tiền,” vì “vừa có thể làm việc với người Việt mình, vừa để học hỏi thêm tiếng Việt,” Bảo nghĩ vậy. Thế là bán thêm phone.

Hàng ngày Bolsa cũng là lúc Bảo trở lại học tiếp chương trình bác sĩ. Đi đi lại lại với việc chi phí học hành, nên ăn uống, Bảo lại hình thành trong đầu một công việc mới, “kinh doanh đồ ăn.” Vậy là bắt tay vào chuyên làm người dẫn khách xem nhà sau giờ tan học.

Còn vậy, một việc này đến việc khác, có lúc mở phòng thu, lúc lại làm talk show cho một đài truyền hình địa phương, bên cạnh hàng núi việc ở trường để học, trong hai sinh viên, quần lý nhà hàng và tiếp xúc bên nhân tại clinic của mình.

Tôi hỏi, “Thế một tuần Bảo làm cả 7 ngày à? Có lúc nào nghỉ ngơi không?” Bảo lại cười, “Có chứ. Nhưng với Bảo thì phải hoạt động mới thấy vui. Ngày nào ít việc làm lại thấy ‘sao rồi nh quá!’”

Lý giải cho tất cả những việc mình tham gia, Bảo nói, “Bây giờ mình chưa có gia đình, nếu những chuyên mình làm mà thấy vui, thì đó là những bài học cho mình. Khi mình có gia đình, nếu thấy vui thì sẽ ảnh hưởng đến vợ con. Cho nên bây giờ làm được gì thì cứ làm để học thêm kiến thức, kinh nghiệm.”

Có lẽ do bản tính luôn muốn tìm tòi, học hỏi, cũng với thái độ thân thiện, vui vẻ, lúc nào cũng cười, nên ở vị trí nào, vai trò nào Huỳnh Gia Bảo cũng tìm được sự đồng cảm từ người khác.

“Phải đâu làm sao cho người Việt có tên tuổi với người ta”

Huỳnh Gia Bảo, “Sóng Vàng 2009”

Tác Giả: Nguyễn Lan/ Nguyễn Việt

Thứ Sáu, 11 Tháng 9 Năm 2009 13:18

Một trong những tiêu chuẩn để được chọn trao giải Sóng Vàng là “giúp cho các cộng đồng biết hiểu biết và môn chương nghiệp Việt và nền văn hóa Việt.” Tôi nghĩ Huỳnh Gia Bảo đã phần nào làm tốt nhiệm vụ đó.

Thời lúc còn học high school, khi thấy một đài truyền hình Mỹ có treo giải thưởng, gồm 1 phút xuất hiện trên TV và \$2,000, dành cho những người tham gia hoạt động tích cực cho cộng đồng, Bảo đã tự nói với mình, “Năm sau, mình sẽ lấy được giải thưởng đó.” Lý do? Đơn giản chỉ vì muốn làm điều gì đó cho ba mẹ hạnh phúc, và thấy hiện một người khác “phải cố gắng phần để làm sao cho người Việt có tên tuổi với người ta.”

Và Bảo đã làm được.

Nói rõ hơn về lý do “Bolsa tiền” của mình, Huỳnh Gia Bảo cho biết, “Bảo nghĩ rằng mình đã hy sinh đáng sang Mỹ, thì ngoài những điều mình hiểu biết về người Việt mình, tại sao mình không học hỏi thêm những điều khác để tốt hơn này? Việt Nam chỉ một phần lớn trong cuộc đời Bảo những Bảo muốn những cộng đồng khác cũng phải biết về mình.” Chính vì thế mà phòng mạch hay các tiệm ăn của Huỳnh Gia Bảo đều “chỗ ngồi, chỗ không ngồi hơn trong khu Bolsa,” trung tâm của người Việt.

Sẵn sàng tinh thần để phục vụ cộng đồng

Huỳnh Gia Bảo theo ba mẹ vượt biên sang Mỹ từ lúc 3 tuổi. Khi còn học ở North Carolina, Bảo đã được ba mẹ dạy dỗ và hướng dẫn rất kỹ lưỡng về cách ăn mặc, nói năng, bên cạnh việc dạy dỗ, viết, và nói tiếng Việt. Năm 18 tuổi, Bảo bắt đầu cuộc sống tại lớp UCLA.

Huỳnh Gia Bảo bắt đầu hỗ trợ các hoạt động của sinh viên Việt Nam nhiều hơn khi làm phó chủ tịch hội sinh viên Việt Nam (VSU) lúc đang học năm 2. Tên Huỳnh Gia Bảo cũng gắn với nhiều hoạt động khác, trong đó nổi bật là hoạt động của hội Project Motivate, một hội thi nguyện ra đời cách đây 12 năm nhằm giúp các em học sinh học tập trong 3 lãnh vực: học tập, sinh hoạt xã hội và tìm hiểu về văn hóa Việt.

Huỳnh Gia Bảo, “Sóng Vàng 2009”

Tác Giả: Nguyễn Lan/ Nguyễn Việt

Thứ Sáu, 11 Tháng 9 Năm 2009 13:18

Như ngay sau lúc biết kết quả giải Sóng Vàng 2009, với giọng nói ngọt ngào, đầy hạnh phúc lẫn niềm tự hào sung sướng trước kết quả được bình chọn và những lời chúc mừng, Huỳnh Gia Bảo nói với Nguyễn Việt, “Bảo muốn cảm ơn gia đình, ba mẹ đã luôn ủng hộ Bảo. Sau là cảm ơn những người bạn, người quen, những người đã bình chọn cho Bảo. Bảo chỉ có thể nói là Bảo vô cùng hạnh phúc và sẵn sàng tinh thần để phục vụ công đồng học nữa.”

Luôn sẵn sàng tinh thần để phục vụ công đồng học những với Huỳnh Gia Bảo thì, “Tôi cần mọi việc để duy trì tình cảm, thầy thì nắm bắt, chắc chắn sẽ không ‘plan’ trước khi học để mình.”

Trước khi kết thúc, tôi hỏi giải đây Huỳnh Gia Bảo thích được mọi người biết đến mình trong góc nhìn nào. Bảo cười, “Chỉ muốn người ta biết đến mình là Huỳnh Jonathan hay Huỳnh Gia Bảo thôi. Bảo nghĩ người ta muốn là muốn con người mình chỉ không phải là những thành tích mình đạt được hay những vật chất mình có.”

Bằng sự tin và thái độ cởi mở khi bắt đầu những suy nghĩ riêng tư về cuộc sống, với công đồng, với người bạn, hy vọng rằng “Sóng Vàng 2009” Huỳnh Gia Bảo cùng thầy trò Việt Nam học ngoại ngữ tiếp tục đón đầu và cười trên những ngọn sóng khác để xây dựng một công đồng Việt Nam ngày càng mạnh mẽ và đoàn kết hơn. (N.L)